

Panium - Nomer Rong Puluh

Urutan Daniel 11 lan Pepènget Taun 2025

Jeff Pippenger

2026-03-02

Panganggon pionir tumrap sajarah kang netepi ayat sepuluh nganti nembelas ngenali manawa Roma, kang ngedegake wahyu mau, rawuh ing taun 200 SM, yaiku taun kang padha karo peperangan Panium, lan aku ngajokaké yèn ing taun 2025 Roma rawuh lan ngedegake wahyu mau lumantar pelantikan Trump lan Paus Leo. Taun 2025 nggambarake siji-sijiné wektu nalika sawijining paus lan sawijining Présidhèn dilantik ing taun kang padha. Kéwan iku lan citrané wis kaangkat kanggo kabèh wong kang gelem ndeleng ing taun 2025. Béda karo para pionir, aku nerapake runtutan ayat-ayat mau, dudu sajarah kang wiwitané netepi ayat-ayat mau. Aku sarujuk karo sajarah iku, nanging aku njupuk runtutan ing sajroning ayat-ayat mau minangka rerangka tumrap sajarah iku, dudu migunakaké sajarah iku kanggo netepake rerangka ayat-ayat mau. Aku negesake yèn loro pendekatan mau padha-padha trep.

Révolusi para Makabe

Aku nerapake garis para Makabe kanthi cara kang padha. Pambrontakan Makabe ing taun 167 SM dumadi suwé sawisé perang Panium ing taun 200 SM, lan suwé sadurungé Pompey ngrebut Yerusalem ing taun 63 SM. Garis kang diwiwiti ing ayat nembelas kanthi panaklukané Yerusalem déning jenderal Pompey ing taun 63 SM, banjur lumaku terus nganti marang Kaisar Tiberias kang maréntah nalika Gusti Yesus kasalib. Salib lan Tiberias kagambarake ing ayat kaping rolikur saka pasal sewelas.

Lan kalawan gegamaning banjir, wong-wong mau bakal kabanyut saka ing ngarsane, lan bakal diremuk; mangkono uga pangeraning prajanjian. Daniel 11:22.

Jendral Pompey ngrebut Yerusalem ing taun 63 SM ing ayat nembelas, banjur salib ing taun 31 M ing ayat rong puluh loro, nggambarake sawijining garis pamuji sing diwiwiti kanthi sawijining pralambang angger-angger dina Minggu lan dipungkasi kanthi sawijining pralambang angger-angger dina Minggu. Ayat rong puluh telu minangka sawijining pedhotan ing wacana iki, mula nandhani ayat rong puluh loro minangka pungkasaning garis pamuji sing diwiwiti ing ayat nembelas. Bareng karo pungkasan garis sing cetha ing ayat rong puluh loro, ana uga kasunyatan manawa ayat rong puluh loro iku minangka pralambang saka tenger dalam sing padha kaya kang kagambar ing ayat nembelas, saéngga maringi sawijining paseksen alfa lan omega manawa ayat nembelas nganti rong puluh loro iku nggambarake sawijining garis pamuji sing béda.

Tambahana maneh, bilih ayat gangsal welas lan nembelas punika nandhani transisi saking karajan Seleukid dhateng kakuwasan Romawi, lan ing mriku panjenengan saged mirsani wontenipun pedhoting kontinuitas saking para Seleukid ing ayat gangsal welas dumugi para

Romawi ing ayat nembelas, lan garis ayat nembelas dumugi kalih likur punika cetha kapisah dados satunggal garis nabi piyambak. Ayat nembelas ngenalaken kakuwasan salajengipun ingkang badhe nguwasani Yudea, mila punika nandhani satunggaling transisi ing sajarah kenabian kados dene ing ayat kalih likur. Garis punika kawiwitan lan kawusanan kaliyan satunggaling pralambang angger-angger Minggu, lan garis punika rampung ing ayat kalih likur saking pasal kaping sewelas.

Smith—lan Tiga Kaisar

Kasunyatan yèn ayat nembelas nglambangaké angger-angger Minggu, kaya déné ayat rong puluh loro uga nglambangaké bab iku—nuntut supaya kaloro ayat iku disalarasaké siji lan sijiné. Uriah Smith maringi katrangan babagan ayat rong puluh telu, lan nerangaké apa sebabé ayat iku nglambangaké sawijining sajarah kang wiwitané dumunung luwih mburi ing sajarah ayat-ayat sadurungé, dudu nglambangaké sawijining sajarah kang langsung nyusul sawisé salib ing ayat rong puluh loro.

“AYAT 23. Lan sawisé prajanjian iku katindakaké karo dhèwèké, dhèwèké bakal tumindak kanthi cidra; marga dhèwèké bakal munggah, lan bakal dadi kuwat nganggo bangsa kang cilik.”

“Panjenengané’ kang karo panjenengané prajanjèn kang kasebut ing kéné iku katetepaké, mesthi padha karo kakuwasan sing wis dadi pokok wangsit wiwit ayat 14; lan manawa iki iku kakuwasan Rum katuduh tanpa bisa dibantah manèh ana ing kaleksanané wangsit iku ing telung pribadi, kaya wis kacathet sadurungé, kang kanthi gumantèn mrentah Kakaisaran Rum; yaiku, Julius, Augustus, lan Tiberius Caesar. Sing kapisan, nalika bali menyang bètèng nagarané dhéwé kanthi kamenangan, kesandhung lan tiba, lan ora tinemu manèh. Ayat 19. Sing kapindho iku tukang narik pajeg; lan panjenengané mrentah ana ing kamulyaning karajan, lan séda ora merga nesu utawa ing peperangan, nanging kanthi tentrem ana ing paturoné dhéwé. Ayat 20. Sing katelu iku wong lamis, lan salah siji saka watak kang paling asor banget. Panjenengané mlebu ngasta karajan kanthi tentrem, nanging pamaréntahané lan uripé loro-loroné dipungkasi kanthi panganiaya. Lan ana ing mangsa pamaréntahané Sang Pangéraning prejanjian, Yesus saka Nasarèt, dipatèni ana ing kayu salib. Ayat 21, 22. Kristus ora bakal bisa dirusak utawa dipatèni manèh; mulané ana ing pamaréntahan liya apa waé, lan ing wektu liya apa waé, kita ora bisa nemu kaleksananing prekara-prekara iki. Sawenèh wong nyoba nerapaké ayat-ayat iki marang Antiokhus, lan ndadèkaké salah siji imam agung Yahudi dadi pangéraning prejanjian, sanadyan wong-wong mau ora tau sinebut mangkono. Iki iku jinis panalaran kang padha karo sing ngudi ndadèkaké pamaréntahané Antiokhus dadi kaleksananing sungu cilik ing Daniel 8; lan iki diajukaké kanggo ancas sing padha; yaiku, kanggo mecah ranté gedhé bukti kang liwat iku katuduh manawa piwulang Bab Rawuhipun Kristus iku piwulangé Kitab Suci, lan manawa Kristus saiki wis ana ing lawang. Nanging bukti iku ora bisa dirubuhaké; ranté iku ora bisa dipatahaké.”

“Sasampunipun nggawa kita lumantar prastawa-prastawa sekulering kakaisaran nganti pungkasaning pitungdasa minggu, nabi, ing ayat 23, nggawa kita bali marang wekdal nalika bangsa Rum dados kagandhèng kanthi langsung kaliyan umat Allah lumantar prajanjèn Yahudi, taun 161 SM: wiwit saking titik punika lajeng kita dipun-gawa mudhun wonten ing satunggaling garis prastawa ingkang langsung tumuju dhateng kamenangan pungkasaning pasamuwan, lan madegé Kratoning Allah ingkang langgeng. Bangsa Yahudi, amargi katindhès kanthi abot sanget déning para ratu Siria, ngutus satunggaling utusan dhateng Rum, nyuwun pitulunganing bangsa Rum, sarta ngiketaken dhiri piyambakipun wonten ing ‘satunggaling prajanjèn paseduluran lan pakempalan karo wong-wong mau.’ 1 Mac.8; Prideaux, II, 234; Antiquities karya Josephus, buku 12, pasal 10, pérangan 6. Bangsa Rum mirengaken panyuwunipun bangsa Yahudi punika, lan maringi dhateng piyambakipun satunggaling dhawuh, ingkang kacawisaken wonten ing tembung-tembung punika:—”

“Pranatané sénat bab prajanjèn pitulungan lan paseduluran karo bangsa Yahudi. Sapa waé sing ana ing sangisoring panguwasané wong Rum ora kena nglawan bangsa Yahudi, lan uga ora kena mbiyantu wong-wong sing nindakaké mangkono, apa déné kanthi ngirimi gandum, kapal, utawa dhuwit; lan manawa ana serangan marang wong Yahudi, wong Rum kudu mbiyantu wong-wong mau nganti sapira kabisané; mangkono uga, manawa ana serangan marang wong Rum, wong Yahudi kudu mbiyantu wong-wong mau. Lan manawa wong Yahudi karsa nambahi utawa nyuda apa waé saka prajanjèn pitulungan iki, iku kudu katindakaké kanthi sarujuk bebarengan karo wong Rum. Lan samubarang tambahan sing mangkono iku, bakal tetep sah lan nduwèni daya.’ ‘Pranatan iki,’ pangandikané Josephus, ‘ditulis déning Eupolemus, anaké Yohanes, lan déning Yason, anaké Eleazar, nalika Yudas dadi imam agung bangsa iku, lan Simon, saduluré, dadi panglima wadya-bala. Lan iki minangka prajanjèn pisanan sing digawé déning wong Rum karo wong Yahudi, lan ditindakaké kanthi cara kaya mangkéné.’”

“Ing wekdal punika bangsa Rum taksih dados bangsa alit, lan wiwit tumindak kanthi cidra, utawi kanthi licik, kados dene tegesing tembung punika. Lan wiwit saking titik punika wong-wong mau minggah kanthi undhak-undhakan ingkang mantep lan rikat tumuju ing pucaking kakuwasan ingkang salajengipun kasil dipunraih.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 270, 271.

Ora mung salib ing ayat rong puluh loro waé sing mungkasi sawijining garis nganggo pralambang sing uga ana ing wiwitan garis iku, nanging ayat sabanjuré bali mudhun menyang sajarah sing ndhisiki salib mau, yaiku kira-kira telung puluh taun sawisé Panium lan kira-kira satus taun sadurungé Roma ngrebut Yerusalem. Tenger dalan saka pakta wong-wong Yahudi sing ing kéné diidentifikasi déning Smith minangka 161 SM, déning para perintis liyané diidentifikasi minangka 158 SM. Pokok sing dakfokusaké ing kéné dudu banget bab tanggalé, nanging yèn ayat nembelas nganti rong puluh loro makili sawijining garis sajarah nubuat sing angger-angger Minggu iku dadi alpha lan omega saka garis mau. Banjur sawisé garis saka ayat nembelas nganti rong puluh loro dipaparaké, ayat rong puluh telu mbalèni lan nglairaké luwih jembar sajarah sing ana ing sajroning garis ayat nembelas nganti rong puluh loro. Garis sajarah nubuat sing diwakili déning ayat rong puluh

telu iku yaiku sajarahé wong Makkabi, lan sajarahé wong Makkabi iku sawijining paralèl sing sampurna tumrap sajarahé Amérika Sarékat.

Loro Wangsa

Wong Makkabi nggambarake sawijining pambrontakan marang karajan Seleukid kang diwiwiti nalika pamaréntahan Antiochus Epiphanes. Pambrontakan iku ditujokake marang karajan Seleukid sisih lor, lan ngasilake sawijining kamenangan kang nuwuhake salah siji saka loro dinasti Yudea ing jaman kang pungkasan nuntun marang karusakané Yerusalem ing taun 70 M. Dinasti kang kapisan yaiku dinasti Hasmonea, lan kang kapindho yaiku dinasti Herodes. Dinasti Herodes iku pamaréntahan Yudea kang kapindho sawisé kaluwaran saka karajan Seleukid sisih lor. Dinasti iki gegandhèngan kanthi langsung karo sistem Romawi, déné dinasti Hasmonea sadurungé, ing pokoké, asipat Yahudi. Dinasti Hasmonea diwiwiti ing taun 141 SM, lan ing taun 37 SM dinasti Herodes diwiwiti lan tetep lumaku nganti taun 70 M.

Dinasti-dinasti punika nggambaraken pamaréntahan Yudéa, tanah kamulyan kuna lan harfiah. Pambrontakan Makabéa kadadosan wiwit taun 167 ngantos 160 SM. Ing taun 164 SM para Makabéa ngusir Antiokhus Epifanes saking Yerusalèm lan ngresiki sarta ngadhekaken malih Padaleman Suci sasampunipun Antiokhus najisaken padaleman punika, nanging dereng ngantos taun 141 SM kakuwatan Seleukia sisih lor kasirnakaken kanthi sampurna lan dinasti Hasmonéa kawiwitan.

Dinasti Herodes minangka sawijining kunci tumrap garis iki, amarga Herodes Agung iku kang marentah supaya bayi-bayi dipatèni ing wektu lairipun Gusti Yesus, lan putrané kang mrentah nalika Gusti Yesus séda. Herodes Agung iku bapakipun, lan dhèwèké iku ratu ing tanah Yudéa, nanging putrané mung tetrark, tegesé dhèwèké iku panguwasa ing saprapat saka karajan, kaya gubernur tinimbang ratu. Mulané dhèwèké ora nduwèni wewenang kang njalari dhèwèké kudu sesambungan karo Pilatus kanggo nyalib Sang Kristus. Lairipun Gusti Yesus iku “wektu wekasan” kang sipatipun kenabian ing garis ramalané, lan pejahipun makili hukum Minggu. Herodes kang kapisan makili taun 1989, lan Herodes kang pungkasan iku hukum Minggu. Herodes bapak tumuju Herodes putra iku garis kenabian Sang Kristus.

Garis keturunan para Makabe diwiwiti kanthi sawijining pambrontakan kang menang nglawan sawijining ratu saka sisih lor, kang wis ngetrapake adat-istiadat Yunani, kabudayan, sarta agama Yunani marang wong-wong Yahudi. Wiwitaning dinasti Hasmonean makili taun 1798. Yagene mangkono, panjenengan bisa takon? Menawa siji dinasti diwiwiti ing sawijining “wektu pungkasan” miturut ramalan, kaya dene dinasti Herodes nalika miyosipun Kristus, mula dinasti sijiné kanthi kabutuhan ramalan mesthi duwé wiwitan kang padha. Kaloro dinasti iku padha-padha diwiwiti kanthi sawijining wektu pungkasan, nalika kita nerapake miyosipun Kristus minangka “wektu pungkasan,” nanging wong-wong bodho ora tau weruh pepadhang kang wis kabukak meterai-ne kang ana gandhengané karo wektu pungkasan.

“Ing jaman kita, kaya ing jamané Kristus, bisa uga ana panyalahwacanan utawa panyalahteges marang Kitab Suci. Saupama wong-wong Yahudi nyinau Kitab Suci kanthi ati kang tenanan lan kebak pandonga, panyelidhikané mesthi bakal diganjar kanthi kawruh kang bener bab wekdalé, lan ora mung bab wekdalé waé, nanging uga bab cara rawuhé Kristus. Wong-wong mau mesthi ora bakal ngubungaké rawuhé Kristus kang kaloro sing mulya marang rawuhé kang kapisan. Wong-wong mau nduwèni paseksèné Daniel; wong-wong mau nduwèni paseksèné Yesaya lan para nabi liyané; wong-wong mau nduwèni piwulangé Musa; lan ing kéné ana Kristus ana ing satengahé wong-wong mau dhéwé, nanging isih waé wong-wong mau nelusuri Kitab Suci kanggo bukti bab rawuhé. Lan marang Kristus wong-wong mau nindakaké prekara-prekara kang temenan wis dinubuataké yèn bakal ditindakaké déning wong-wong mau. Wong-wong mau kabutak banget nganti ora ngerti apa kang lagi ditindakaké.”

“Lan akèh wong padha nindakaké prakara-prakara kang padha uga ing jaman saiki, ing taun 1897, amarga padha durung nduwèni pengalaman ing sajroning pekabaran-pekabaran pangujian kang kawengku ana ing pekabaran malaékat kapisan, kapindho, lan katelu. Ana wong-wong kang nelusuri Kitab Suci kanggo nggolèki bukti yèn pekabaran-pekabaran iki isih ana ing mangsa ngarep. Wong-wong mau nglumpukaké bukti kasatyane pekabaran-pekabaran iku, nanging padha gagal maringi papan kang samesthiné tumrap pekabaran-pekabaran mau ing sajarah kenabian. Mulané wong-wong kaya mangkono ana ing bebaya mblihdhèhaké umat bab panetepan papaning pekabaran-pekabaran iku. Wong-wong mau ora ndeleng lan ora mangertèni wekasaning jaman, utawa kapan pekabaran-pekabaran iku kudu dipapanaké. Dinané Gusti Allah rawuh kanthi lampah kang lirih lan tanpa katon; nanging wong-wong kang dianggep wicaksana lan gedhé padha ngoceh bab ‘Higher Education.’ Wong-wong mau ora mangertèni pratandha-pratandhané rawhipun Kristus, utawa wekasaning donya.”
Paulson Collection, 423, 424.

Ngenali lairipun Kristus minangka “wektu wekasan,” lan mulane minangka kunci kanggo nggawa garisipun wong Makabe menyang konteks kayektèn saiki ing dinten-dinten wekasan, ndadosaken Kristus piyambak minangka pusat sejati saking perangan punika, ingkang ugi dados bukti bilih panrapan punika sah.

Garis keturunan Makkabi nggambarake tanah kamulyan rohani, lan gambaran iku diwiwiti ing sawijining wektu nalika para warga tanah kamulyan misah saka pangwasaning politik lan agama ratu sisih lor. Pambrontakan Makkabi sing nuntun marang dinasti Hasmonean makili taun 1776, lan pambrontakan marang ratu sisih lor sing kasil ditindakake déning para Makkabi makili Perang Revolusi. Rong puluh loro taun saka 1776 nganti 1798 makili pambrontakan Makkabi sing nuntun marang dinasti Hasmonean ing wektu wekasan taun 1798, kang terus lumaku nganti dinasti Herodian diwiwiti ing wektu wekasan taun 1989. Dinasti Herodian terus lumaku nganti karusakané Yerusalem ing taun 70 M.

Inggang wigatos kang kedah dipunmangertosi wonten ing garis sajarah punika wonten kalih prakawis; punika dados gambaran saking tanah mulya kuna ingkang ngewatakaken tanah mulya modhèren, lan punika kawiwitan wonten ing satunggaling garis sajarah ingkang

diwiwiti saking ayat nembelas, nalika Rum ngrebut tanah mulya kangge kaping pisanan, saéngga nandhesaken téma utami saking garis punika. Garis saking ayat nembelas dumugi ayat kalih likur nggambaraken tanah mulya, lan konteksipun punika yaiku angger-angger Minggu ingkang badhé enggal rawuh. Garis punika ugi nggambaraken kalih golongan para pamuji ingkang paring pangaribawa dhateng kalih pamaréntahan dinasti punika. Kaum Saduki cacahipun langkung sethithik, nanging limrahipun nguwaosi sistem agami lan pulitik Yahudi ing kalih periode dinasti punika. Sistem agami dipunreksa déning kalenggahan imam, lan kalenggahan imam punika ugi kapangaribawan déning kaum Saduki lan Farisi. Pamaréntahan Hasmoni lan Herodhi kalih-kalihipun kapangaribawan déning kaum Farisi lan Saduki, lan kalih dinasti punika nggambaraken pamaréntahan Amérika Sarékat wiwit taun 1798 dumugi angger-angger Minggu.

Wong-wong Farisi lan Saduki makili rong golongan pamawas pulitik kang dibedakaké déning pendhirianné tumrap prakara perbudakan. Kaum Demokrat ndhukung perbudakan lan kaum Republik nentang perbudakan; lan bebarengan padha sesambungan karo piranti pulitik pamaréntahan konstitusional Amérika Sarékat. Pamaréntahan iku yaiku kéwan bumi saka Wahyu telulas, lan sajarah njabané kéwan bumi iku dilambangaké déning sunguné kang republik. Sajarah njeroné dilambangaké déning sungu protestané. Sungu-sungu iku kapisah ana ing kéwan mau, awit kéwan iku yaiku Konstitusi kang misahaké sungu nagara saka sungu gréja, nanging sajroning sajarah padha lumaku bebarengan. Sungu republik iku nduwèni loro pangaruh, yaiku kanggo utawa nentang perbudakan. Sungu protestan iku nduwèni loro pangaruh, yaiku kanggo Sabat dina kapitu utawa dina kapisaning srengéngé.

Kira-kira telung puluh taun sawisé perang Panium, para Makkabi nandhani sajarah Amerika Sarékat minangka karajan kaping enem ing ramalan Kitab Suci. Banjur, kira-kira sak abad sawisé kuwi, ayat nembelas kawujud nalika Yérusalèm dikuwasani, minangka pralambanging salib. Yudéa iku alangan kapindho saka telung alangan sing ditundhukaké déning Rum nalika njupuk panguwasa nguwasani donya. Jendral Pompey nelukaké Siria ing taun 65 SM, banjur Yéhuda ing taun 63 SM. Augustus Caesar bakal nelukaké alangan katelu ing perang Actium ing taun 31 SM. Sajarah iki digambaraké ing runtutan ayat nembelas nganti rong puluh loro.

Nalika tekan wektu salib, sajarah Makkabi wus lumaku meh rong atus taun. Uriah Smith netepake manawa sajarah sing kauningakaké déning pakempalan karo wong-wong Yahudi ing ayat rong puluh telu iku kudu dipadhakaké karo sawijining titik wiwitan ing sajarah sing dumadi meh rong atus taun sadurungé sajarah salib ing ayat rong puluh loro. Sajarah salib ing ayat rong puluh loro kudu dipadhakaké karo ayat nembelas, amarga ayat nembelas iku uga hukum Minggu. Iki tegesé yèn garis Makkabi, yaiku sajarah tanah kamulyan Yehuda, wiwit adoh sadurungé hukum Minggu ing ayat nembelas.

Nalika kita mangertos bilih sajarah Millerit nggambaraken sajarahipun wong satus patang puluh sekawan ewu, kita saged nyelarasaken wekdal pungkasan tumrap Millerit ing taun 1798 kaliyan wekdal pungkasan tumrap wong satus patang puluh sekawan ewu ing taun 1989. Nalika kita nindakaken punika, kita saestu nglebetaken sajarah malaekat kapisan lan

kaping kalih tumpang-tindih kaliyan sajarah malaekat kaping tiga. Taun 1798 lan 1989 punika minangka tetenger alpha lan omega saking sajarah ayat patang puluh ing Daniel sewelas.

Ayat kaping patang puluh diwiwiti ing “wektu pungkasan,” kang kanthi gampang bisa kabukten minangka taun 1798; lan manawa dipahami kanthi bener, ambruké Uni Soviet ing taun 1989 nggenepi ayat kaping patang puluh, lan panggenepan iku uga “wektu pungkasan.” Ana loro “wektu-wektu pungkasan” ing sajroning siji ayat, yaiku ing bab sing padha karo garis para Makabe. Pambalékan Makabe kang ndadèkaké dinasti Hasmonean nggambaraké rong puluh loro taun wiwit 1776 nganti 1798. Ing taun 1798 dinasti Hasmonean wiwit, lan dinasti Herodian wiwit ing taun 1989.

Ayat kaping sepuluh saka Daniel pasal sewelas mratelakaké taun 1989, lan ayat kaping nembelas iku minangka hukum Minggu. Garis sajarah ing sajroning ayat-ayat mau nggambaraké telung perang, lan ambruké sawijining ratu saka sisih kidul sarta mlebué Roma menyang sajarah kenabian. Ing kono uga kapacak garis saka rong dinasti sing dadi pralambang tumrap owah-owahan sing dumadi nalika kéwan bumi ing Wahyu pasal telulas, sing “duwé sungu loro kaya cempen, lan” “ngandika kaya naga.” Miturut urutané, dinasti Yahudi kang kapisan iku cempen lan dinasti Romawi kang kapindho iku naga. Dinasti kapisan iku Yahudi, dene dinasti kapindho iku Romawi. Apa Yahudi apa Romawi, kéwan bumi mau duwé sungu loro.

Dinasti Yahudi nggambarake sungu Protestan, lan dinasti Romawi nggambarake sungu Republik. Kaloro sungu iku uga nduwèni pamisahan kenabian dadi loro. Kaum Saduki lan Farisi nyedhiyakake kerangka tumrap Demokrat pro-perbudakan sing diadhepaké karo Republik anti-perbudakan; sarta uga nggambarake pamisahan kaping pindho saka para prawan gemblung sing dibandhingaké karo para prawan wicaksana. Kaum Farisi, minangka para prawan gemblung, disucèkaké nalika kuciwa kapisan, lan kaum Saduki disucèkaké nalika reresik Pedaleman Suci kapindho. Kaum Farisi, kaya pasamuwan ing Sardis, ngakoni yèn padha nduwèni jeneng urip, nanging sejatiné padha mati, lan padha disucèkaké luwih dhisik; banjur kaum Saduki, kang nyélaki kuwasa Allah, nyélaki kuwasa lan pekabaran Tangisé Tengah Wengi. Kaum Saduki iku umat prajanjian sing lagi diliwati, kaum Saduki iku wong-wong sing marem marang rasa emosi sing becik.

“Rawuhipun Sang Kristus, kados ingkang kababar wonten ing pawartosing malaékat kapisan, dipunmangertosi minangka ingkang kalambangaken déning rawuhipun pangantèn jaler. Reformasi ingkang nyebar wiyar wonten ing sangandhaping pangwartosan rawuhipun ingkang enggal, cocog kaliyan medalipun para prawan. Ing pasemon punika, kados déné ing pasemon ing Matius 24, wonten kalih golongan ingkang kagambaraké. Sedaya sampun nggadhahi lampunipun, inggih punika Kitab Suci, lan lumantar pepadhangipun sampun medal ngladosi Pangantèn Jaler. Nanging nalika ‘para prawan bodho punika ngasta lampunipun, nanging boten nggawa lenga bebarengan kaliyan lampunipun,’ ‘para prawan wicaksana nggawa lenga wonten ing prabotipun sesarengan kaliyan lampunipun.’ Golongan ingkang pungkasan punika

sampun nampi sih-rahmatipun Gusti Allah, daya pambabar-malih saha pepadhangipun Roh Suci, ingkang ndadosaken pangandikanipun dados lampu tumrap samak kaki lan pepadhang tumrap margi. Kanthi rasa wedi-asih dhumateng Gusti Allah, piyambakipun sampun nyinau Kitab Suci supados mangertos kayekten, lan kanthi temen-temen ngupados kasucèning manah saha gesang. Punika gadhah pengalaman pribadi, iman dhumateng Gusti Allah lan dhumateng pangandikanipun, ingkang boten saged dipunruntuhaken déning kuciwa saha tundhaning wekdal. Inggang sanèsipun ‘ngasta lampunipun, nanging boten nggawa lenga bebarengan kaliyan lampunipun.’ Piyambakipun obah awit saking dorongan raos. Wonten ing manahipun, rasa ajrih kapuntadhah déning pawartos ingkang saèstu mulya punika, nanging piyambakipun gumantung dhumateng imanipun para sadèrèkipun, marem namung kaliyan pepadhang ingkang kedhep-kedhep saking raos-raos sae, tanpa pangertosan ingkang jero bab kayekten utawi pakaryaning sih-rahmat ingkang satuhu wonten ing manah. Punika sampun medal ngladosi Gusti, kebak pangajeng-ajeng awit saking pengajeng-ajeng ganjaran ingkang enggal; nanging piyambakipun boten siyap tumrap tundha saha kuciwa. Nalika pacoban rawuh, imanipun dados kélangan daya, lan pepadhang lampunipun dados surem.” *The Great Controversy*, 393.

Apa waé, politik utawa agami, kaloro golongan iku padha manunggal nglawan wong-wong wicaksana ing mangsa krisis nalika tengah wengi. Sawisé prakara iki kasebut, kita miwiti artikel iki kanthi ngangkat titik yèn aku nerapaké ayat patbelas adhedhasar papané ing lumakuning ayat-ayat iku, sing nalisir karo runtutan sajarah sing diwakili déning ayat-ayat mau. Aku nggunakaké logika iku selaras karo papaning ayat telulikul. Papaning sawijining waymark kudu cocog karo kasunyatan panggenapan sajarahé. Persekutuan sing digawe wong Yahudi karo Roma sajroning jaman Makabe nemtokaké ing ngendi ayat iku kudu ditrapaké. “Para perampok” ing ayat patbelas, sing netepaké wahyu, nindakaké iku ing taun 200 SM, yaiku taun sing padha karo perang Panium, nanging perang iku lan para perampok iku loro pralambang sing béda.

“Para begal” dadi péranganing narasi iku, dudu kanggo netepaké sesambungan langsung karo tanggaling perang Panium, nanging kanggo ngenali gegayutan sing padha gawé karo panguwasa Mesir sing isih umur limang taun lan wus saya ringkih, kang enggal bakal dikalahaké déning Antiochus. Wong-wong mau ora ngersakaké ana kaganguwan tumrap mlebu-é gandum Mesir menyang Kakaisaran Romawi. Sesambungan kenabian antarané Roma lan ratu Mesir sing ringkih lan isih umur limang taun iku dadi pokoking ayat iki. Panyelantaran iku ngenali akibat sawisé rubedan sing tumindak ngetutaké upayané Putin kanggo nglebokaké manèh panundhukan gréja Ukraina marang gréja Rusia kaya biyèn, sadurungé taun 1989. Upaya iku miwiti karusakan maju alon-alon tumrap karajané sisih kidul, lan nalika Putin mati kaya Ptolemy, utawa kanthi piye wae dibuwang menyang pangasingan kaya Uziah lan Napoleon, kanthi kenabian dhèwèké disingkiraké lan karajané banjur ditangani déning runtutan para pamimpin sing kurang mumpuni. Banjur, ing mangsané ratu sing isih umur limang taun, Roma kapausan nindakake panyelantaran kanggo nglindhungi kapentingané, yaiku gréja Ukraina.

Kapapaan ora milih sisih ing antarané Ortodoksi Rusia utawa Ukraina; dheweke lagi main ing saben sisih kanggo nggawa kabèh badan agama ana ing sangisoré wewenangé, kaya kang dipralambangaké ing Yesaya papat.

Lan ing dina iku pitu wong wadon bakal nyekel siji wong lanang, sarta matur: Aku bakal mangan roti kawula piyambak, lan ngagem sandhangan kawula piyambak; namung mugèni kawula dipunsebat miturut asma panjenengan, supados nyingkiraken cacad kawula. Ing dina iku Pang bakal ndadosaken Pangipun ayu lan mulya, lan wohing bumi bakal endah lan sarwa pinunjul tumrap wong-wong Israel ingkang kapitulungan. Lan bakal kalakon, manawa sapa kang kari ana ing Sion, lan sapa kang tetep ana ing Yerusalem, bakal katimbangan suci, yaiku saben wong kang katetepake ana ing antaraning wong urip ing Yerusalem. Yesaya 4:1-3.

Kapapaan njupuk kendhali marang sakehing badan kaagamaan, kang dilambangaké minangka pitu wanita, tegesé kabèh gréja. Pitu gréja mau péngin sinebut katulik, kang tegesé universal, lan cetha yèn wong-wong mau dudu umaté Allah, amarga padha arep ngagem sandhangané dhéwé. Penyatuan sakehing badan kaagamaan kang péngin ngagem busana manungsa gawéané dhéwé kuwi dumadi ing wektu nalika wong-wong ing “Yerusalem bakal sinebut suci,” yaiku nalika pangé Lord owah saka umat Laodikia dadi umat Filadelfia, yaiku ing kono kapapaan dadi sirahing sakehing badan kaagamaan ing wektu kang pas nalika dhèwèké uga bakal katetepaké dadi sirahing badan-badan pulitik.

Ing taun 1989, pasamuwan Ukraina dadi pralambang sang ratu ing sisih lor kang nyapu lan ngilangi Uni Soviet, lan Putin bakal ngupaya mulihaké sesambungan lawas kang adhedhasar pamasrahan, lan nampa lepra ing bathuke sarta miwiti panganiaya marang agama kang nampik tuntutané. Panganiaya iku dumadi ing nagarané Ptolemaios dhéwé, ing kutha Aleksandria, mulané pasamuwan-pasamuwan ing jroning Rusia kang kaprabawan déning Roma bakal dadi sasarané Putin, lan dadi pungkasané. Nalika Trump nyiapaké awake kanggo perang Panium, sesambungané kang kabuka karo pangayomé ratu-bocah Mesir kang wis dadi ringkih iku katandhani ing taun 2025. Kakuwasan Roma kang ing taun 200 SM nglindhungi ratu-bocah Mesir, ing wektu iku ora bakal nglindhungi ratu-bocah mau. Dheweke bakal mbiyantu ngakhiri ratu-bocah iku. Roma minangka pangayom Mesir ing taun 200 SM, nggambaraké Roma minangka karusakané Mesir ing perang Panium.

Kaum Millerit

Para pengikut Miller ora nyumurupi telung kakuwasan Rum, dheweke mung nyumurupi loro, nanging kayektèné padha tetep dadi kayektèn. Logika kenabian bab Antiochus minangka sawijining pralambang maringi kita kalonggaran kanggo nerapaké ayat patbelas ing sajroning sawijining sajarah sing ndhisiki ayat limalas, sanadyan sajarah sing wiwitané netepi ayat-ayat iku mapanaké ayat patbelas lan limalas padha ana ing taun 200 SM. Aku negesaké yèn ayat nembelas iku angger-angger Minggu sing bakal enggal teka lan yèn ayat patbelas iku taun 2025, déné ayat limalas iku perang Panium sing isih bakal kelakon. Antiochus mbuktèkaké yèn telung perang iku siji garis kenabian, awit dhèwèké ana ing

katelu-teluné perang iku, nanging dhèwèké uga mbuktèkaké prakara sing dakwedharaké, yaiku yèn panrapan ayat-ayat iku ing jaman pungkasan, nalika dipérang kanthi bener manut metodologi line upon line.

Antiochus ana ing katelu perang mau kabèh, lan ing dina-dina wekasan piyambakipun nggambarake kakuwasan proksi kapausan ing taun 1989 (Reagan lan USA), 2014 (Zelensky lan Ukraina), lan banjur ing perang Panium iku kakuwasan proksi sing padha kaya taun 1989, awit Gusti Yesus tansah nggambarake wekasan kanthi wiwitan. Ronald Reagan sampun seda lan kasarekake, mula paseksen sajarahipun Antiochus punika trep kaliyan pangertosan Millerite, nanging tetep katundhuk dhateng pranatan-pranatan ingkang ngatur sawijining penerapan line upon line. Kakuwasan proksi kapausan ingkang pungkasan ing ayat-ayat punika inggih Trump, sanajan sacara sajarah Antiochus wonten ing katelu perang mau kabèh. Supados nggenepi ayat telulas, Trump kedah kalah ing pemilihan kapindho, awit ing ayat telulas piyambakipun “balik,” langkung kiyat tinimbang sadurunge, kiyat cekap kanggé katembus peluru ing kuping, ingkang bebarengan kaliyan jempol tangan tengen lan jempol sikil tengen punika inggih bagean-bagean ingkang kedah diurapi getih nalika para imam kaurapi.

Reagan mèlambangaké Trump, amarga Reagan iku sing kapisan saka wolung présidhèn pungkasan wiwit wektu pungkasan ing taun 1989. Lincoln mèlambangaké Trump, amarga dhèwèké iku présidhèn Republik sing kapisan. Lincoln dipatèni déning kaum Demokrat pro-perbudakan ing sajroning aliansi karo Roma, lan Ronald Reagan lan pasangan popané, Yohanes Paulus II, loro-loroné slamet saka upaya pembunuhan. Trump dipatèni sacara pulitik ing taun 2020, liwat pamilihan sing dicolong minangka kasampurnaning Wahyu pasal sewelas, ayat pitu, banjur ing taun 2024 dhèwèké ditangèkaké manèh minangka kasampurnaning ayat sewelas.

Lan nalika wong-wong mau wus ngrampungaké paseksiné, kéwan galak kang munggah saka telenging jurang tanpa dhasar bakal ngayahi perang nglawan wong-wong mau, lan bakal ngalahaké wong-wong mau, lan matèni wong-wong mau. ... Lan sawisé telung dina setengah, Rohing urip saka Allah mlebu ing wong-wong mau, lan wong-wong mau banjur ngadeg ing sikilé; lan rasa wedi kang gedhé tumiba marang wong-wong kang ndeleng wong-wong mau. Wahyu 11:7, 11.

Wunguné Trump minangka “baliné” kang kasebut ing ayat telulas, lan iku uga maringi sawijining paralel tumrap salah siji sipaté Roma, awit Roma iku “kang kawolu, nanging asalé saka pitu,” lan Trump iku sawijining gambaraning Roma.

Lan kéwan sing biyèn ana, nanging saiki ora ana, iya dhèwèké iku kang kawolu, lan asalé saka kang pitu, sarta lunga menyang karusakan. Wahyu 17:11.

Mangsa kapindho kalungguhan Trump ndadèkaké dhèwèké présidhèn kaping wolu wiwit jaman Reagan, lan awit dhèwèké uga tau dadi présidhèn kaping nem, Trump, sajroning kaselarasan karo kapausan, iku “kang kaping wolu, nanging asalé saka kang pitu.” Angka wolu iku pralambang wunguné saka pati, kang nekanaké yèn dhèwèké, minangka gambar

saka kapausan, prelu nduwèni tatu pati kang banjur mari supaya bisa “bali.”

Lan aku weruh salah siji saka endhasé kaya tatu nganti tumeka pati; lan tatu sing matèni iku waras: lan saindenging jagad padha gumun ngetutaké kéwan galak mau. Wahyu 13:3.

Nalika tatu pati iku waras, jagad “gumun ngetutaké kéwan mau,” lan nalika Trump kawungokaké manèh minangka sing kawolu, kang asalé saka pitu, ing taun 2024, dhèwèké “balik,” lan sak jagad kabèh gumun ngetutaké dhèwèké.

Lan sawisé telung dina setengah, Roh kauripan saka Gusti Allah lumebet ing wong-wong mau, sarta padha jumeneng ngadeg ing sikilé; lan wedi kang gedhé tumiba marang wong-wong kang nyumurupi mau. Lan padha krungu swara gedhé saka swarga ngandika marang wong-wong mau: Munggaha mréné. Lan padha munggah menyang swarga ana ing sajroning méga; lan para satruné padha ndeleng wong-wong mau. Wahyu 11:11, 12.

Trump “m bali” ing pamilihan taun 2024, lan banjur ing taun 2025 piyambakipun lan Paus Leo kekalihipun sami dilantik. Gusti Yesus maringi pepènget ingkang langsung lan adil, dhateng sinten kemawon ingkang purun mirsani.

Mulane, manawa kowe wus weruh pangregeding kasunyatan, kang wus diucapake déning Nabi Daniel, ngadeg ana ing papan suci, (sapa kang maca, karebèn padha mangerti.) Matius 24:15.

Mark ngandharaké iki, mbokmenawa, rada luwih cetha.

Nanging manawa kowé padha weruh pangregeding kasunyatan, kang wis dipangandikakaké déning Nabi Dhaniel, ngadeg ana ing panggonan kang ora samesthiné, (sing maca muga ngretèni,) tumuli wong-wong kang ana ing Yudéa padha mlayua menyang ing pagunungan. Markus 13:14.

“Abomination of desolation” iku Roma ing saben saka telung tataranipun. Roma pagan, Roma kapapal, lan Roma modhèren, saben-sabenipun dados pralambang pepènget tumrap umaté Allah. Pepènget punika kedah dipunmangertosi nalika Roma wonten ing “papan suci” utawi wonten ing papan “ingkang boten samesthinipun” dados papanipun. Tanah ingkang mulya punika tanah suci ing Kitab Suci, lan Amérikah Sarékat punika tanah mulya rohani.

Lan Pangeran bakal marisi Yéhuda dadi pandumané ana ing tanah suci, lan bakal milih Yérusalèm manèh. Menenga, hé sakèhé daging, ana ing ngarsané Pangeran; awit Panjenengané wus jumeneng metu saka padunungané kang suci. Zakharia 2:12, 13.

Nalika kowé weruh Roma ngadeg ana ing panggonan suci, Gusti lagi milih Yerusalem minangka umat perjanjian kagungané kanggo kang pungkasan kaliné. Nalika Reagan, sing kapisan saka wolung présidhèn, nata sawijining aliansi rahasia karo antikristus saka ramalan Kitab Suci, iku makili sawijining aliansi kabuka karo Roma déning présidhèn kaping wolu lan pungkasan wiwit jaman pungkasan ing taun 1989. Lambang-lambang omega asring mbalikké sipat-sipat saka lambang alpha.

Pelantikan Paus Leo lan Trump ing taun 2025 nandhakaké anané sesambetan kang kabuka antarané kéwan saka sagara lan kéwan saka bumi ing Wahyu telulas. Walikan marang pakumpulan kabuka antarané Trump lan Leo, kang wis dilambangaké déning pakumpulan rahasia antarané Reagan lan Yohanes Paulus II, maringi katrangan marang kita yèn panyengkuyung marang ratu-bocah Mesir kang nggenepi ayat patbelas ing taun 200 SM, nglambangaké ora anané panyengkuyung ing jaman akhir.

Taun 2025 netepaké wahyu utawa ramalan dhasar lahiriah, amarga taun iku ngangkat Roma minangka pepèngeté Roma kang déning Daniel diidhèntifikasi kanthi pralambang “nistha kang njalari kasunyatan.” Pepènget babagan nistha kang njalari kasunyatan iku kelakon sadurungé karusakan kang dilambangaké déning “kasunyatan.” Ing pengepungan Yerusalem ing sangisoré Cestius, pepènget iku dilambangaké déning panji-panji panguwasané Roma kang dipasang ana ing sajroning wewengkon suci Padaleman Suci. Wong-wong kang weruh, mangertèni, manut, lan ninggal kutha mau banjur dilindhungi nalika pengepungan diwiwiti manèh. Wong-wong mau weruh pratandha pepènget Romawi. Para Kristen kang misah saka pasamuwan Pergamos kang wis kebacut kompromi lan sawisé iku pasamuwan Tiatira mlayu menyang ara-ara samun nalika padha weruh manungsa dosa lungguh ana ing padalemané Allah. Para seksi mau nandhakaké anané pepènget bab nistha kang njalari kasunyatan, kaya kang wis kaandharaké déning Daniel ing dina-dina pungkasan.

Kita wis bola-bali nedahaké yèn taun 1888 iku minangka pangepungan déning Cestius, lan panutuping krisis angger-angger Minggu iku minangka pangepungan déning Titus. RUU angger-angger Minggu Blair ing taun-taun 1880-an, bebarengan karo angger-angger Minggu sing dileksanakaké ing sawatara nagara bagéyan kidul sajroning taun-taun 1880-an, dadi pepelingé Cestius sing uga nandhani garis pamisah ing pitutur Sister White bab urip ing désa. Sadurungé taun-taun 1880-an, pituturipun ngemu yèn ing mangsa ngarep kita bakal prelu pindhah menyang désa, nanging sawisé taun-taun 1880-an urip ing désa iku dadi prakara sing mesthiné wis katindakaké. Tondha pepeling saka RUU-RUU Blair, sing ngusung tandha kakuwasan wewenangé panguwasa paus lan lagi dirembug ing taun-taun 1880-an, ngetipifikasi Patriot Act nalika 9/11, awit malaékat ing Wahyu wolulas muncul ing kaloro sajarah mau.

9/11 iku pepènget bab Cestius nempataké wewenangé ana ing papan suci, ing panggonan kang sajatiné ora pantes kanggo iku; amarga ing 9/11 hukum Romawi nggantèkaké hukum Inggris. Ing Pengadilan Pelosi taun 2021, klausul due process dipun-selaki, lan iku nggambaraké tilas langkah manèh tumuju pengepungan Titus, kang pungkasané dumugi marang undhang-undhang Minggu ing Amérika Sarékat kang bakal enggal rawuh. Pengepungan iku sawijining mangsa wektu. 1888 mratélakaké pambrontakan sungu Protestan internal, lan 9/11 mratélakaké pambrontakan sungu Republik eksternal. Pelantikan paus saka tanah kamulyan ing taun kang padha nalika présidhèn pungkasan uga dilantik, nggambaraké pepènget pungkasan bab nistha kang njalari karusakan ngadeg ana ing panggonan kang sajatiné ora pantes kanggo iku, pas sadurungé perang Panium. Perang Panium nuntun langsung menyang undhang-undhang Minggu lan perang Actium, kang

nggambaraké alangan katelu lan pungkasan tumrap Roma kapir, lan banjur Roma kapir mrentah kanthi panguwasa paling luhur sajroning 360 taun minangka panggenapan Daniel 11:24. Ing undhang-undhang Minggu, karajan kaping nem lan kaping pitu padha kasirnakaké déning Roma, lan Roma modern banjur mrentah sajroning sajam simbolis, utawa patang puluh loro sasi simbolis.

Ing ayat nembelas, Pompey, sing lagi wae ngrebut pepalang-pepalang kapisaning Roma kapir, yaiku Siria, banjur ngrebut Yerusalem. Pompey ngasoraké rong pepalang kapisaning Roma, lan Augustus Caesar ngrebut pepalang katelu ing Actium. Roma modern kapisan ngrebut ratu ing sisih kidul ing taun 1989 minangka kasampurnaning ayat patang puluh, lan kaya kang dipratandhakaké déning ayat sepuluh. Banjur, ing mangsa ukum Minggu, Roma modern ngrebut pepalang kapindho lan kateluné lumantar Amérika Sarékat, lan banjur PBB enggal sarujuk masrahaké karajané marang kakuwatan kapausan. Roma kapir ngrebut loro lumantar Pompey banjur siji, lan Roma kapausan ngrebut siji ing taun 1989, banjur loro sabanjuré ana ing ayat nembelas, yaiku panggonan Pompey ditandhani lumantar penaklukané kang kapindho.

Apa iku alangan katelu ing Actium kanggo Roma kapir, utawa nalika alangan katelu, kang dilambangaké déning digusuré bangsa Goth saka kutha Roma ing taun 538, nalika Roma ngalahaké alangan katelu iku, Roma mrentah kanthi kaluhuran kang paling dhuwur.

Satemene Pangéran Allah ora bakal nindakaké apa-apa, kajaba Panjenengané nglairaké rahasiané marang para kawulané, para nabi. Amos 3:7.

Gusti mesthi bakal maringi pepanthan pungkasan saka tandha pepéling sing digambarake minangka nistha kang ndadèkaké karusakan ing kitab Daniel, sadurungé karusakan iku tekan. Tandha pepéling iku yaiku aliansi kang kabuka, kang dadi kosok baliné aliansi rahasia Reagan, lan iku diwakili ing taun 2025. Gusti ora bakal nekakaké paukuman tanpa dhisik maringi pepéling, lan Amos ngandharaké kanthi cetha banget apa wahyu rahasia marang para abdiné iku, lan marang sapa wahyu iku katujokaké.

Rungokna pangandika iki kang wus kapangandikakaké déning Pangéran marang kowé, hé para anak Israèl, marang sakèhé kulawarga kang Dakirid saka nagara Mesir, mangkéné: Mung kowé dhéwé kang Dakwruhi ana ing antarané sakèhé kulawarga ing bumi; mulané Aku bakal ngukum kowé marga saka sakèhé pialamu. Amos 3:1, 2.

Amos lagi ngaturi pidhato marang generasi pungkasan saka umat prajanjian pilihané Allah sing bakal kaukum, salaras karo wong rolikur lima sing sujud marang srengéngé ana ing Yéheskèl wolu. Amos nyawisaké pekabaran Laodikia, yaiku pekabarané malaékat katelu sajrone pambusakaning dosa ing mangsa pangadilan tumrap wong urip. Pepélingé Amos adhedhasar manunggaling loro golongan.

Apa wong loro bisa mlaku bebarengan, kajaba yen padha sarujuk? Apa singa bakal nggero ing alas, manawa ora duwe mangsa? apa singa enom bakal nguwuh saka guwane, manawa ora oleh apa-apa? Apa manuk bisa tiba ing jerat ing bumi, manawa ora ana piranti kanggo nyekel dheweke? apa wong bakal ngangkat jerat saka bumi, lan durung

nyekel apa-apa babar pisan? Apa slomprèt bakal diunekake ing kutha, lan rakyat ora wedi? apa bakal ana bilai ing sawijining kutha, lan Pangéran ora nindakake iku? Amos 3:3-6.

Piweling bab wong loro lumaku bebarengan minangka siji, katetepaké ana ing sajroning konteks jebakan sing nyekel manuk saka bumi. Manuk iku pralambang badan-badan agama, lan kapausan iku kurungané saben manuk sing najis lan sengit miturut Kitab Wahyu.

Lan dheweke sesambat kanthi swara banter lan rosa, mangkene: Babil Agung wis rubuh, wis rubuh, lan wis dadi panggonane dhemit, lan papan sesingidané saben roh ala, lan kurungané saben manuk najis lan sengit. Awit sakehing bangsa wis padha ngunjuk anggur bebenduning laku jina dheweke, lan para ratu ing bumi wis padha laku jina karo dheweke, lan para sudagar ing bumi wis dadi sugih marga saka kaluberaning kanikmatané. Wahyu 18:2, 3.

Manuk ing sajroning kurungan iku manuk kang wis katangkep, lan nalika sawijing bangsa nindakaké jina karo sundhalé Roma, bangsa iku dadi manuk kang katangkep; lan manuk kang kaangkat munggah ngungkuli kabèh manuk kenabian liyane iku yaiku kakuwasan kang omahé telu-lapisé kasangun, katetepaké ing hukum Minggu, ing panggonané dhéwé, yaiku Sinear, yaiku Babil. Iku manuk kang nampani tatu pati ing taun 1798, utawa kaya kang dipratelakaké déning Zakharia, kranjangé katutupan tutup timah, nanging sawisé kuwi banjur kaangkat munggah déning manuk-manuk spiritualisme lan Protestanisme murtad.

Banjur malaekat kang guneman karo aku maju, lan ngandika marang aku, “Saiki nunggenana mripatmu, lan delengen apa iki kang metu.” Aku banjur matur, “Apa iku?” Panjenengané ngandika, “Iki sawijining efa kang metu.” Panjenengané ngandika manèh, “Iki rupa wong-wong mau ana ing saindenging bumi.” Lah ana sajongga timah kang kaangkat; lan iki sawijining wong wadon kang lenggah ana ing tengahing efa. Panjenengané ngandika, “Iki piala.” Panjenengané banjur nyemplungaké iku menyang tengahing efa; lan panjenengané nguncalké bobot timah mau ing tutuké. Banjur aku nunggenana mripatku lan ndeleng, lah ana metu wong wadon loro, lan ana angin ing swiwiné; amarga swiwiné kaya swiwiné manuk bangau; lan wong-wong mau ngangkat efa iku ana ing antarané bumi lan langit. Aku banjur matur marang malaekat kang guneman karo aku, “Efa iki digawa menyang ngendi déning wong-wong iki?” Panjenengané mangsuli aku, “Kanggo yasa omah tumrap iku ana ing tanah Sinear; lan iku bakal ditetepaké, banjur diselehaké ana ing kono ing dhuwuré dhasaré dhéwé.” Zakharia 5:5-11.

Jireté Amos nangkep manuk iku saka bumi, awit iku nggambarake pakumpulan sing ndhisiki angger-angger Minggu sing enggal teka, nalika manuk-bumi iku katangkep; lan manut Amos, pakumpulan iku minangka piweling sing ngenceng marang Adventisme Dina-Kaping-Pitu Laodikia, awit bakal ana kalasangka pepènget sing kaunèkaké ana ing kutha, kang bakal padha ditampik kanggo dirungokaké.

Apa kalaning slomprèt diunekaké ana ing kutha, lan bangsa iku ora padha wedi? Apa bakal ana bilai ana ing sawijining kutha, dene Pangéran ora nindakaké? Satemené

Pangéran YEHOVAH ora bakal nindakaké apa-apa, kajaba Panjenengané ngandharaké wewadi-Né marang para abdi-Né, yaiku para nabi. Singa wis nggero, sapa sing ora bakal wedi? Pangéran YEHOVAH wis ngandika, sapa sing bisa ora medhar wangsit? Amos 3:6–8.

Singa kang nggero iku ya Sang Singa saka taler Yehuda, kang nglambangake Kristus nalika Panjenengane ngesegel lan mbikak Segel Sabda nabi-Nya. Aliansi kabuka taun 2025 iku yaiku pangepungan déning Cestius, lan pralambang para rampog tumrap umaté Allah katetepaké nalika kowé weruh wong loro lumaku bebarengan, kang satemené ora kena tau ana bebarengan. Roma kang nggabung lan nyelaras karo para Protestan iku sawijining oksimoron, awit dadi Protestan tegesé mrotés nglawan Roma.

Kita badhé nerusaké bab-bab punika wonten ing artikel salajengipun.

Kasep Banget Kanggo Uwál saka Jebakan

“Lan prelu dielingi, Roma gumunggung manawa dheweke ora tau owah. Prinsip-prinsip Gregory VII lan Innocent III isih dadi prinsip-prinsip Gréja Katulik Roma. Lan manawa dheweke nduwèni kakuwatan, dheweke bakal nindakaké mau saiki kanthi semangat sing padha kuwaté kaya ing abad-abad kapungkur. Wong-wong Protestan ora pati mangertèni apa kang lagi ditindakaké nalika padha ngusulaké supaya nampa pitulungané Roma ing pakaryan ngluhuraké dina Minggu. Nalika wong-wong mau ngotot arep nggayuh ancasé, Roma lagi ngarahaké upaya kanggo netepaké manèh kakuwatané, kanggo ngrebut manèh kaluhuran sing wis ilang. Manawa prinsip iku sapisan waé ditetepaké ing Amerika Sarékat yèn gréja kena migunakaké utawa nguwasani kakuwatan nagara; yèn paugeran-paugeran agama kena dileksanakaké kanthi paksaan lumantar undhang-undhang sipil; cekaké, yèn wewenangé gréja lan nagara kudu nguwasani batin nurani, mula kamenangan Roma ing nagara iki wis mesthi kajamin.

“Pangandikané Allah wis maringi pepènget bab bebaya sing wis ngancam; manawa pepènget iki dipaèstokaké, jagad Protestan bakal mangertèni apa satemené ancas-ancasé Roma, nanging mung nalika wis kasep kanggo uwal saka jeraté. Dheweke kanthi meneng-meneng saya tuwuh dadi kuwasa. Piulang-piulangé lagi ngetokaké pangaribawa ing balé-balé législatif, ing gréja-gréja, lan ing ati-atiné manungsa. Dheweke lagi numpuk bangunan-bangunané sing luhur lan gedhé, ing papan-papan sing sinamar kang ana ing jeroné panganiaya-panganiaya biyèn bakal dibalèni manèh. Kanthi alus lan tanpa dicurigai, dheweke lagi ngiyataké kakuwatané kanggo nerusaké ancasé dhéwé nalika wayahe rawuh kanggo dheweke nempuh serangan. Kabeh sing dikarepaké mung panggonan kang nguntungaké, lan iki wis lagi diparingaké marang dheweke. Ora suwé manèh kita bakal weruh lan bakal ngrasakaké apa ancasé unsur Roma iku. Sapa waé sing bakal pracaya lan manut marang pangandikané Allah, marga saka iku bakal ketaman cacad lan panganiaya.” *The Great Controversy*, 581.

“Ana sawijining jagad kang kapernah ana ing pialaning piala, ing pangapusan, lan ing kasasar, ana ing sajroning iyub-iyubing pati piyambak,—turun, turun. Sapa ta kang

ngrasakake kasangsaraning jiwa supaya padha tangi? Swara apa kang bisa nggayuh wong-wong mau? Pikiran kula kabekta marang mangsa ngarep nalika pratandha bakal kaparingake, ‘Lah, Sang Mempelai rawuh; metua sira kabèh nglawan Panjenengane.’ Nanging sawatara wong wis kelangan wektu kanggo oleh lenga kanggo nambahi pepadhangé damar-damaringé, lan kasep banget wong-wong mau bakal nemokake manawa tabiat, kang dipralambangaké déning lenga mau, ora bisa dipindhahaké marang liyan. Lenga mau iku kabeneraning Kristus. Iku nglambangaké tabiat, lan tabiat ora bisa dipindhahaké. Ora ana wong siji waé kang bisa njangkepi iku kanggo wong liya. Saben wong kudu ngupaya dhéwé tabiat kang wus disucekaké saka saben reregeding dosa.” Bible Echo, May 4, 1896.

“Nalika aku nyumurupi jiwa-jiwa mlarat padha mati merga kurangé kayektèn saiki, lan ana sawatara wong sing ngakoni pracaya marang kayektèn iku malah nglilani wong-wong mau mati amarga nahan sarana sing prelu kanggo nerusaké pakaryané Allah, pandeleng iku banget nglarani, lan aku nyuwun marang malaékat supaya nyingkiraké iku saka aku. Aku weruh yèn nalika perjuanganing Allah nuntut sawatara saka banda-darbèké, kaya dene nom-noman sing sowan marang Gusti Yésus (Matius 19:16–22), wong-wong mau lunga kanthi susahing ati, lan yèn ora suwé pecut pangawulané bakal liwat lan nyapu kabèh darbèké nganti entèk, lan sawisé kuwi bakal kasep banget kanggo ngurbanaké barang-barang kadonyan lan nyimpen bandha ana ing swarga.” Early Writings, 49.

“Yudas weruh yèn panyuwuné ora ana gunané, banjur dhèwèké kesusu metu saka balé mau karo sesambat, Wis kasep! Wis kasep! Dhèwèké ngrasa yèn ora bisa urip nganti nyumurupi Yésus kasalib, lan amarga putus asa banjur lunga lan nggantung awaké dhéwé.” The Desire of Ages, 722.